23/09/2021

Η διανόηση της Ορθοδοξίας ήταν αυτός

/ Γνώμες

Πέρασε καιρός που εκοιμήθη ο Αρχιμ. π. Ανανίας Κουστένης. Τώρα καταλαβαίνεις πως η διανόηση της Ορθοδοξίας ήταν αυτός.

Εκείνος που μπορούσε γοητευτικά και με άνεση να ανακαλέσει όλους τους μεγάλους Πατέρες σε συνδυασμό με σύγχρονους **Αγίους Γέροντες** και μαζί αρχαίους Έλληνες φιλοσόφους και μπαρουτοαγιασμένους ήρωες του ’21 και αναπάντεχα ένα τραγούδι κοσμικό της μόδας ή ένα γνωστό παραδοσιακό που θα συνέτεινε κι αυτό στη σκιά της φυλλωσιάς του κηρύγματός του. Ποτέ δεν ξέχασε Έλληνες και ξένους ποιητές στα κηρύγματά του.

Δεν ξέρουμε, αν κήρυττε ο π. Ανανίας. Νομίζουμε, σκεφτότανε. Ομιλούσε σκεπτόμενος και καθώς κήρυττε ξεδίπλωνε τα βάθη και τους διακοσμημένους βυθούς των σκέψεων του. Δεν ήταν κανένας ανεύθυνος. Προετοιμάζονταν για τα θέματά του και μάλλον οι νύχτες τον ήξεραν με το μικρό όνομα του και τον

γνώρισαν στα ατέλειωτα διαβάσματά του.

Δεν ξέρουμε, αν υπάρχει μία τέτοια κατηγορία «συγχρόνων διανοητών της Ορθοδοξίας» και πόσο δόκιμη είναι αυτή. Αν υπήρχε, εκτός από τον π. Ανανία, θα περιείχε κατάλογο με τους π. Γεώργιο Μεταλληνό, Γέροντα Ιωσήφ Βατοπαιδινό, Γέροντα Αιμιλιανό Σιμωνοπετρίτη και ορισμένους άλλους που βάδισαν χιλιάδες χιλιόμετρα ομιλιών και βρίσκονταν πάντα στα βαθιά σε κάθε συλλαβή και τελεία και παύλα και θαυμαστικό τους. Είναι ένα χάρισμα από τον Θεό όπου σε πετυχαίνει ο ομιλητής και όπου σε ανοίγει ο αναγνώστης, να σε βρίσκει γοητευτικό και να κινείται και να συγκρατείται αμέσως το ενδιαφέρον του.

Ο π. Ανανίας Κουστένης καθόταν στην κορυφή της διανόησης της Ορθοδοξίας. Είχε πολλούς από κάτω του. Αυτό θα γίνει παραδεκτό σε δέκα ή σε πενήντα ή σε εκατό χρόνια. Διότι, σε άλλους, υπήρχε το γοητευτικό βάθος, αλλά σε αυτόν συνυπήρχαν ολόκληροι στίβοι και διάδρομοι και κήποι με βουκαμβίλιες και ένα πράγμα διαβαστερό και αποκαλυπτικό. Δεν ξέρουμε αυτό: Κάθε πότε ξαναβγαίνουν πατέρες Ανανίες. Κάθε πότε ξανανθίζουν οι βουκαμβίλιες.

Κώστας Παναγόπουλος